

ADIERAZPEN INSTITUZIONALA

MARTXOAREN 8A, ZAINZEN DUEN HERRIA HELBURU

Zaintzen krisi batean murgilduta gaudela dioten ahotsak aspalditik datoz, eta toki ezberdinetatik. Esan dugu behin baina gehiagotan, pandemiak agerian utzi duela feminismoa aspaldi aldarrikatzen ari zena: bizitza zaugarria eta dependiente da. Bizitzari baldintza duin eta justuetan eusteko apustua egiteko unea da: horrek begirada feminista eskatzen du erakundeetatik bultzatzen ditugun politika guztietan. Krisiaren azaleratzeak batzuegan eragiten duen paralisiaren aldean, mugimendu feministaren deiarekin bat egiten dugu. Diskurtso hutsaletatik, elkarlanerako eta sistema publikoaren defentsarako bideak ezarri eta eraikitzeke garaia da.

Herritar guztion bizitzek ez dutelako berdin balio gure herrian. Eta bizitza horien zaintza ez da modu berean egiten. Gogor salatzen ditugu zaintzarekin negozioa egin eta eskubidea merkantzia bilakatzen duten politikak eta enpresa kapitalistak. Zaintzaren merkantilizazio eta familiarizazioa da sustatzen den eredu, eta honek etxeko eta zaintza sektoreko langileen esplotazioa dakar. Sektorea desarautua batzuen kasuan, eta konbenio ezberdinetakoa besteen artean.

Egoitzetako zein etxez etxeko langileak, gehienak emakumeak, lan baldintza duinen aldeko borrokari heldu behar izan diote etengabe haien egoera hobetzen saiatzeko, ez baita etorri instituzioen partetik, pandemia ostean ere ez, berau erregulatzeko eta duintzeko inolako urratsik. Feminizatutako eta prekarizatutako sektore honek, zaintzen krisiaren erresoluzio sexistaren beste albo kaltea dira, askoren ahotan dagoen soldata arrakalaren eragile nagusietakoa. Gizarte-zerbitzuetan ez dago plaza publikoen garapen nahikorik, zaintza-premien aurreko arreta publikoa murriztu egin da. Honen aurrean, aukera duten familiek zerbitzu pribatuetara jo behar izan dute baina askok abusuzko klausulei eta egoitza pribatuetako hileroko ordainketaren garestitze bortitzari, 300 €-tik gora kasu batzuetan, aurre egin behar diete. Horiek zerbitzu-txekearen ereduaren albo-ondorioak dira, legearen aurkakoa dena. 2800

familia omen daude egoera honetan Araba, Bizkaia eta Gipuzkoan Behatuzen datuen arabera.

Krisi egoera honi egoki erantzungo dioten erantzun integralak premiazkoak dira, esparru eta maila guztietan, eta ezinbestekoa da, eremu hau ere horretara aktibatu eta soluzio berriak mahai-gaineratzen hastea. Errealitate gordin horren aurrean, gure herriak, dinamika eraldatzaile eta partekatu bat abiatu behar du, erakundeetatik ahalegin eta konpromiso hori aitortuz, proposamenak eta aldarrikapenak jasoz, eta topaketa- eta elkarriketa-guneak bultzatu eta indartuz.

Horregatik guztiagatik, **Etxauriko Udalak** honako hau erabaki du:

1. Zaintza-lanen balio sozial eta politikoa aitortzen duten komunikazio-kanpainak egitea, erantzunkidetasunari arreta berezia eskainiz eta etxeko langileen errealitateak ikusaraziz.
2. Emakumeen, nerabeen eta neskatoen ahalduntze indibidualerako eta kolektiborako ekintzak bultzatzea, kolektibo feministen eskutik, hala nola Gerezi Lilak.
3. Gure herriko eta Etxauribarko emakumeen elkarte-sarea indartzea.
4. Etxauribarko herritar guztiei martxoaren 8rako, martxoaren 4rako eta 8rako, Etxauriko Haraneko Emakumeen Taldeak deitutako ekitaldietan parte hartzeko gonbita egitea.
5. Martxoaren 8an elkarretaratzea egitea, 18:00etan, Etxauriko plazan, Gerezi Lilak elkartearen eskutik, herritar guztiak bertan parte hartzera animatuz.
6. Iruñera joateko deia egitea, martxoaren 8a dela-eta Mugimendu Feministak deitutako 20:00etako manifestazioan parte hartzeko.

Etxaurin, 2023ko martxoaren 3an

Idóia Aritzala Etxarren
Etxauriko alkatea

